

[Alfred Hansen]

3-årig periode kan få et uddannelsesstilbud. Det har folkeskolelærerne aldrig haft mulighed for tidligere. Men jeg siger da tak for de udsigter, som ministeren her trækker op. Jeg kan bare ikke få det til at rime med de initiativer, ministeren har taget, og ministeren har jo i dag bekræftet, at der vil blive ca. 40 pct.s aktivitetsfald.

Så stillede ministeren i dag i sin redegørelse til folkettinget i udsigt – og jeg kunne i grunden, hvis jeg lige må benytte lejligheden til et lille hjertesuk, have ønsket, at ministerens redegørelse havde foreligget i skriftlig form til ordførerne, det havde nok været lidt smart, for vi er jo ikke journalistuddannede og derfor ikke i stand til at stenografere, sådan som journalisterne har lært det – at det kun var i 1981–82, disse drastiske nedskæringer på Danmarks lærerhøjskole ville finde sted. Så snart vi kom derudover, var der langt lysere udsigter. Jeg vil gerne spørge ministeren: hvad bygger ministeren denne optimisme på? Som det tidligere er sagt her fra talerstolen i dag af hr. Bertel Haarder, har vi ikke flerårige budgetter. Jeg vil da gerne vide, om ministeren er i færd med at udarbejde forslag til finanslov for kalenderåret 1982, og hvis ikke undervisningsministeren kan svare, kan finansministeren måske. Der må da være en vis koordination mellem de to ministres arbejde på dette område.

Generelt er der jo lagt op til besparelser. Jeg har nævnt, at man i folkeskoleloven stillede i udsigt, at man skulle styrke de praktisk-musiske fag, og derfor er det da også med undren, jeg har erfaret, at ministeren og forligspartierne, som i allerhøjeste grad er medansvarlige for det, der her er ved at ske, har taget initiativ til at likvidere Dansk Sløjdlærerskole, og det på trods af at der er tre gange så mange ansøgere til Dansk Sløjdlærerskole, som der rent faktisk kan optages. Der uddannes i øjeblikket 88 elever på to hold, altså i to semestre. Nu vil man nedlægge Dansk Sløjdlærerskole pr. 1. august 1981. Hvordan vil ministeren og forligspartierne sikre, at der fortsat uddannes lærere til undervisning i sløjd, fortrinsvis i folkeskolen? Det er den eneste sløjdlæreruddannelsesmulighed, der er øst for Store Bælt; derudover har man sløjdlærerskolen i Esbjerg, som, så vidt jeg kan forstå, ikke har kapacitetsudvidelsesmuligheder.

Vi må konstatere, at der i hvert fald ikke i øjeblikket leves op til de forventninger, der var stillet i skoleloven af 1975 med hensyn til styrkelse af de praktiske fag. Andre opklaringsarbejder, vedrørende hvordan ministeren vil løse disse opgaver på anden vis, og hvad det vil koste, må vi arbejde med i uddannelsesudvalget, men hvis ministeren vil uddanne sløjdlærere andre steder af tilsvarende omfang, som det finder sted på Dansk Sløjdlærerskole, er der ikke tale om besparelser, så bliver der tale om merudgifter. Hvorfor ikke bruge den institution, som man har, og som har en flerårig erfaring i at uddanne netop sløjdlærere til den danske folkeskole?

Der er også lagt op til at fortsætte den meget restriktive adgangsbegrænsningspolitik på de højere læreanstalter. Vi er i retsforbundet af den opfattelse, at alle, der er kvalificeret og fagligt egnet til at få en uddannelse, også skal have den, og ingen prognoser med hensyn til, hvad der er behov for fremover, har indtil dato holdt stik. Jeg vil i grunden gerne spørge regeringspartiet, socialdemokratiet, om man foretrækker, at de unge fremover skal melde sig til de arbejdsløses brigader eller have en reel uddannelsesmulighed. Jeg foretrækker det sidste. Og hvis man ser på, hvad en 18–19–20-årig kan få i ungdomsarbejdsløshedsunderstøttelse, og hvad det koster at lade vedkommende få en uddannelse, er jeg, uden at have dokumentation herfor, af den opfattelse, indtil noget andet er bevist, at det rent faktisk bliver dyrere at lade de unge gå arbejdsløse. Men det er kun, hvis vi måler det sådan rent kynisk i kroner og øre, for dertil kommer jo de menneskelige betragtninger, som jeg også synes regeringen burde prioritere højt.

Jeg skal fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden, der tager udgangspunkt i, at retsforbundet ønsker, at alle skal sikres et reelt uddannelsesstilbud, at vi vender os mod adgangsbegrænsningen, og at vi også gerne ville have revideret Statens Uddannelsesstøtte, så alle får en økonomisk mulighed for at få en uddannelse:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folkettinget konstaterer, at der skal sikres kompetencegivende uddannelsesstilbud til alle unge,